

[Hans Toft.]

med det, som de pågældende vidner i virkeligheden har i tabt arbejdsfortjeneste ved at møde op som vidner i retten.

Så vidt det er mig bekendt, har domsmændene fået forhøjet deres beløb til, så vidt jeg ved, 125 kr. om dagen. Jeg ved ikke, om man skal gå så vidt, men jeg vil gerne bede ministeren overveje, om man ikke eventuelt kunne forhøje vidnegodtgørelsen, så den kom mere i overensstemmelse med de praktiske forhold.

Poul Boeg (CD):

Selv om det, som andre har nævnt, sker sent af grunde, for hvilke justitsministeren ikke bærer ansvaret, hilser centrum-demokraterne med tilfredshed, at vi her får en af Nordisk Råds rekommandationer ført ud i livet, og vi kan tilsige lovforslaget vor støtte.

Poul Dam (SF):

Også vi kan anbefale dette lovforslag og vil gerne være med til at se på detaljerne i retsudvalget.

Fru Kirsten Jacobsen harcelerede over, at der var gået så lang tid, siden den rekommandation blev vedtaget i Nordisk Råd. Det synes jeg er ganske urimeligt. Man bør snarere glæde sig over, at der overhovedet nogen sinde kommer noget ud af Nordisk Råds arbejde.

Kaare Frederiksen (KrF):

Også kristeligt folkeparti kan medvirke, og vi deltager gerne i en positiv udvalgsbehandling.

Det fremgår, at man meget vel er klar over ulemperne, der kan være meget væsentlige ved en sådan vidne- og til dels partsindkaldelse. Det er understreget, at det kun må ske i betydningsfulde sager og kun, hvis forklaringen må antages at få væsentlig betydning for sagens udfald, og yderligere kun, hvis det er af væsentlig betydning, at forklaring afgives i det pågældende land. Man kan vel også strejfe den tanke, at bevisumiddelbarhedens ubestridelige fordele afsvækkes noget af de ekstraordinære forhold, der efter sagens natur vil blive tale om ved en indkaldelse.

Men som sagt, vi anbefaler.

Hanne Reintoft (DKP):

Jeg skal også kun kort sige, at vi kan gå ind for lovforslaget. Så vidt jeg har kunnet se, indeholder de regler, der findes i de øvrige nordiske lande, lige så meget for ikke at sige mere beskyttelse af det indkaldte vidne, så der skulle ikke være nogen ulemper for den danske befolkning, der eventuelt bliver indkaldt.

Jeg vil meget gerne tilslutte mig det, der er sagt om vidnegodtgørelsen, fordi folk vitterlig er meget bange dels for at miste arbejdsfortjenesten, dels for hele vidneproceduren, og jeg vil også lytte til, om vi får et positivt svar fra ministeren.

Grønberg (DR):

Lovforslaget, som er baseret på gensidighed mellem de nordiske lande, synes umiddelbart rimeligt. Dog finder jeg, at forslaget ikke i tilstrækkelig grad tilgodeser hensynet til vidnerne. I lovforslagets § 2 bør det nærmere præciseres, at afhøring som hovedregel skal ske ved vidnets hjemting. Afstandene i de nordiske lande kan være så store, at det vil være særdeles belastende for et vidne at skulle rejse måske 1.000 km. Hensynet til bevisumiddelbarhed må derfor være helt oplagt, før vidnepligten indtræder.

Forholdet til vidnepligten i Danmark i øvrigt må også overvejes. Hvis lovforslaget vedtages, kan f. eks. jeg som vidne komme ud for at skulle rejse til f. eks. Lillehammer i Norge, mens jeg kan nægte at tage til Svendborg.

Bestemmelsen om erstatning for tabt arbejdsfortjeneste bør optages i selve lovteksten i § 8 og ikke blot i cirkulæret.

Endelig mener jeg, at den vidnegodtgørelse, der bliver tale om, specielt for tabt arbejdsfortjeneste, ikke bør maksimeres; der må være tale om fuld erstatning i de forholdsvist sjældne tilfælde, der forhåbentlig bliver tale om.

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Jeg vil gerne takke ordførerne for den meget positive behandling af dette lovforslag. Nu skal dette vel næppe være nogen debat om Nordisk Råds effektivitet. Jeg formoder, det også kun er taget op som et eksempel. Jeg er ikke bekendt med grunden til, at lovforslaget først foreligger nu, men jeg takker da for hr. Poul Boegs erkendelse